

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Engagerande möte i Östersund

Just när vintern var som kallast och isande dimmor steg upp mellan höga snödrivor, tilldrog sig ett unikt arrangemang i Östersund. Mitt under den årliga Vinterfestivalen ägnades en helg åt att problematisera konflikten i Västpapua och frihetskampens främsta symbol, morgonstjärnan.

Genom samtal, musik och andra kulturella uttryck fick Östersundsborna möjlighet att bekanta sig med situationen i Västpapua och den konflikt som pågår där. Det seminarium som ägde rum på den Gamla teatern i Östersund under lördagseftermiddagen var välbesökt och genomsyrades av engagemang. Efter att författaren och aktivisten Thomas Petersson hade gett en inledande bakgrund till den alltjämt pågående konflikten i landet, greps åhörarna av två exilledares berättelser om det förtryck som den indonesiska regimen utövar mot papuanerna. Ruben Maury, exilledare för OPM (Rörelsen för ett fritt Papua) och sedan 1979 bosatt i Sverige, redogjorde för kampen i djungeln och det fältsjukhus han byggde upp åt gerillarörelsen i ett tidigt skede av konflikten. Benny Wenda, exilpauan

och frihetskämpe, som numera är bosatt i Oxford i England, visade med konkreta exempel och sin familj som utgångspunkt, på den vardag papuanerna måste utstå idag. Författaren och journalisten Klas Lundström kopplade konflikten och i synnerhet utnyttjandet av papuanernas naturresurser, med gruvstrejken i Timika som exempel, till svenska intressen, som AP-fonderna, och gav på så vis en tydlig bild av om-världens ointresse för papuanernas frihetskamp.

Samma kväll lyckades den Östersundsbaseade kören Mozaik, i samarbete med dansgruppen Vanaver Caravan från New York, med konststycket att framföra ett politiskt budskap med bravur. Den amerikanske folkmusikerns och fredsaktivistens Pete Seegers berättarröst förde publiken in i legenden om morgonstjärnan. Samtidigt utgjorde den västpapuanska flaggan med morgonstjärnan en dominerande del av scendekoren genom hela föreställningen. Samma flagga, som om den hissas i Västpapua, kan utgöra grund för en mångårig fängelsevistelse. Inspelade sånger från ursprungsbefolkningarna i Västpapua blandades med

Fortsättning på sidan 3

Fortsättning från sidan 1

välkända amerikanska låtar och en rad olika instrument som banjo, gitarr, fiol och västafrikansk kora. Den mångsidiga dansgruppen Vanaver Caravan, som även den tar sitt avstamp i folkdans och ett aktivt fredsarbete, fångade publiken med sin blandning av modern dans, lindy hop, step och capoeira. Det hela slutade i spontanitet och lyckorus till Bob Marleys *One love* och de två exilpapuanerna, Ruben Maury och Benny Wenda, klev upp på scenen.

Kvinnan bakom arrangemanget är Myriam Lund-berg, musiklärare i Östersund. För fyra år sedan gjorde hon sin första resa till Västpapua. Hennes syfte var från början att samla in musik, men hon kom i kontakt med ursprungsbefolkningen och kunde inte undgå att bli varse den politiska situationen i landet. Ett år

senare, 2009, reste hon tillbaka och levde fyra månader hos Lanifolket i bergsdjungeln i Västpapua. Väl tillbaka i Sverige och med ett nyvunnet engagemang lyckades hon inspirera den kör hon är ledare för. Under två år har de tillsammans arbetat enträget, läst böcker och skapat en musikal som bygger på den papuanska myten om morgonstjärnan. Med den vill hon och kören Mozaik belysa situationen i landet.

Efter helgen i Östersund åkte jag hem styrkt och inspirerad, övertygad om kulturens kraft för att väcka engagemang. Synd bara att inte Mozaik ska framföra sin föreställning på någon av de större scenerna i Sverige och i Europa. Det är kanske vad som krävs för att även väcka politikerns engagemang i frågan.

Suzanna Petersson Kero
